

מדוע בארונות של מתים מקילים בטומאה משום רוב ארונות יש בהם חלל טפח וחוצץ בפני הטומאה, והלא הארונות הם קבועים, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי. ואולם לפי דברי הספרי הנ"ל, שאין המת עצמו טמא אלא רק הנוגע בו, והנוגעים שבמת אינם קבועים ולכן דנין אותם לפי רוב ומיעוט, וזה החידוש מביאו בשם אברך אחד, וכידוע זה הי' הגאון ראצ"פ מקוזיגלוב זצ"ל.

אבר מחזיק אבר

מובא בשלה"ק "בית נאמן" סמוך לסוף, וגם בריש "עשרה מאמרות" וגם בספר המדות להרה"ק מוהר"נ מברסלב בהקדמה שני', וכע"ז בגמ' ברכות מ"ד ע"ב כל נפש משיב את הנפש. ובגמ' שבת קכ"ט ע"א נפשא חלק נפשא, וברש"י איוב ב' ד', אבר בפני אבר, וביונה ב' ז'. אבר כנגד אבר. וכע"ז בזה"ק וישלח עמ' ק"ע, שייפא מחזיק שייפא, ומובא בדעת זקנים לבעה"ת בראשית ל"ב ל"ג ובחזקוני שם, ובשלה"ק מס' שבועות, ובס"ח סי' תתש"א, ובשו"ת האלף לך שלמה יו"ד סי' קל"ג. ועיין בכנה"ג יו"ד סי' קע"ח.

אדם אומר לבנו: תהי חכם ועשיר כשלמה.

לשון רש"י תהלים ע"ב י"ז.

אדם אינו יודע מה יעלה בלבו לאכול מחר.

לשון רש"י ביצה י"ד.

אדם דואג על איבוד דמיו. ואינו דואג על איבוד ימיו.

דמיו אינם עוזרים. ימיו אינם חוזרים.

ספר החיים, לר' שמעון פראנקפורט, ח"א יום ה'. ובעקידת יצחק שער כ"ט א'. ובדרושי הצל"ח, דרוש א' ליום א' דסליחות, ובחוות יאיר חדש דף כ"א, ובליקוטי הלכות ה' מגילה, ה"ז סעיף י"ח.

אדם לעמ"ל יולד

איוב ה' ז'. נוטריקון, ל'למוד ע'ל מ'נת ל'למד. ל'שמור ע'ל מ'נת ל'עשות, מגלה עמוקות, פ' האזינו דס"ד. מהרש"א חדא"ג סנהדרין צ"ט ע"ב ובס' תולדות אדם להגר"ז מווילנא ז"ל דף ס"ה, מביאו בשם אר"י ר' יהושע בן לוי דרש, ובמראית העין להחיד"א סנהדרין צ"ט ע"ב, מביאו בשם דורשי רשומות. וברש"י סנהדרין צ"ט ע"ב כתב כל הגופים לעמל נכראו. וברש"י בחוקתי, הוו עמלים בתורה ע'ל מ'נת ל'שמור ו'לקיים, ר"ת לעמ"ל, והבן.